

Staatssecretaris van Economische Zaken,
Landbouw en Innovatie

Natuur. Ik word er gelukkig van. Als ik een ommetje maak over het land rondom mijn huis dan ervaar ik de kracht en de schoonheid van die natuur. Natuur betekent voor mij veel meer dan de beschermde gebieden in binnen- en buitenland. Ook ons cultuurlandschap dat door de eeuwen heen met boerenhanden is gevormd en het groen in de stad zijn voor mij natuur. Al deze vormen zijn een bron van kracht. Om het in economen jargon te zeggen: de natuurlijke omgeving behoort tot ons kapitaal. Daar horen we zuinig op te zijn en daarvan mogen we oogsten. Zoals de economie niet kan zonder arbeid en kennis, zo is een economie zonder natuur eveneens ondenkbaar. Natuur, of eigenlijk: biodiversiteit levert burgers en bedrijven waardevolle producten en diensten: voedsel, water, hout en grondstoffen voor medicijnen, maar ook recreatie, zuivere lucht, waterberging en klimaatregulatie. Er is in de afgelopen decennia veel moois bereikt in nauwe samenwerking tussen overheid en maatschappelijke organisaties. De Ecologische Hoofdstructuur is een concept dat ik koester, maar de uitvoering kan slimmer en eenvoudiger.

Ik wil toe naar een omslag in denken, zodat we natuur ook gaan beschouwen en benutten als kapitaal. De taskforce Biodiversiteit en

Natuurlijke Hulpbronnen sterkt mij daarin door de economische waarde van biodiversiteit als rode draad in zijn adviezen te weven. Op die wijze ontstaat meer ruimte voor ondernemerschap, particulier initiatief en innovaties. We kunnen het momentum gebruiken om een maatschappelijke beweging in gang te zetten, die van zorg om en bekostiging van natuur een zaak van ons allemaal maakt. Een beweging die tegelijkertijd de economie versterkt.

We beginnen zeker niet bij nul: van oudsher zijn de landgoederen natuurlijk prachtige voorbeelden van privaat initiatief. Landschapsveilingen, gebiedsfondsen en streekrekeningen drijven op betrokkenheid van de burger en maatschappelijk verantwoord ondernemerschap. Een groeiend aantal bedrijven investeert uit markt- of kostenoverwegingen in natuur, of juist in het ontzien van natuur. Ik wil een olievlekwerking, en wel door het bedrijfsleven en de natuurorganisaties aan te spreken op hun gezamenlijk uitgesproken intenties om verantwoordelijkheid te nemen. Mijn stelling: er is volop animo en draagvlak voor deze benadering van "natuur als kans", die op termijn nog wel eens verrassend goed kan uitpakken voor de natuur en voor al het waardevolle dat zij voortbrengt.

Kortom: ik zie het als mijn opgave om economie en natuur meer van elkaar te laten houden. De gedachtevorming daarover krijgt een stevige impuls door deze speciale editie van ESB. Hierin vindt u inzichten van wetenschappers in de samenhang tussen economie en natuur.

Ik wens u veel leesplezier toe en hoop dat de inzichten uit dit dossier kunnen bijdragen aan een vruchtbare discussie!